

Úvodní slovo

Milí přátelé,

přichází jaro a příroda se začíná probouzet. Během několika dnů doslova rozkvetne. Dny se prodlužují, a když ráno člověk vyjde ven, je světlo a zpívají ptáci.

Za první skutečně jarní den považovali naši předkové 19. březen, svátek sv. Josefa, který byl jedním z nejvýznamnějších zlomů v celém roce. Svátý Josef podle lidových tradic ukončuje zimu a přináší jaro, což se objevuje v mnoha pranostikách, které předpovídají počasí. Lidé vítali přicházející jaro hudbou a zpěvem, lidovými zábavami a josefskými poutěmi. Zamilované páry si na svátek patřonů slibovaly manželství a věrnost.

Jaro probouzí nejen přírodu, ale i lidi, je to ideální období, ve kterém můžeme začít s čímkoliv novým. Venkovní pohoda a dobrá nálada nám pomohou dotáhnout řadu věcí do zdámého konce, a pokud jsme si dali začátkem roku předsevzetí, které se nám nepovedlo splnit, zkusme mu dát ještě šanci. Mám ráda jaro, protože můžu odložit zimní bundu a vzít si oblíbené šaty. Můžu vyrazit na procházky do přírody či zdolat některý z 32 vrcholů Jeseníků. Těším se, až vytáhnu kolo a vyjedu ke Kristovu loučení nebo Mariinu prameni. A co vy víte, třeba cestou k Nýznerovským vodopádům či při výletě na Venušiny misky potkáte někoho, na koho jste čekali celou zimu, někoho, kdo vám donese první sněženky, někoho, kdo vám otevře oči a konečně procitnete ze zimního spánku.

I u nás na pečovatelské službě jsme se dočkaly. Máme nově nejen elektrokoło a vybavení v kancelářích, ale i novou posilu týmu a tak věřím, že naše středisko bude i nadále fungovat v poklidném duchu a přátelské atmosféře po celý následující rok.

Hana NETOPILOVÁ
vedoucí Charitní
pečovatelské služby

Různé podoby dovolené

Jak si představují děti tříkrálovou dovolenou, mohli zhlédnout návštěvníci výstav výtvarné a fotografické soutěže do konce února. Vernisáž proběhla v půlce měsíce a byla to nejen příležitost podívat se na vystavená díla, ale také předat ceny vítězům soutěže.

Vernisáž výtvarné a fotografické soutěže s názvem „Tři králové na dovolené“ proběhla v pondělí 13. února spíše v komornějším duchu. Vernisáž zahájili a celou hudebně doprovodili Václav Dvořák, Natálie Hrancová (oba kytara) a Tereza Blandová (zpěv). Na úvod všechny přivítala ředitelka Charity Jeseník, paní Helena Paschkeová, která předala slovo Zdišce Dvořákové. Ta připomněla tradici slavení křesťanského svátku „Tři králové“, řekla také pár slov k Tříkrálové sbírce a neopomenula zmínit výši letošního výtěžku sbírky, která je určena na dofinancování výstavby Denního stacionáře Šimon.

Po hudebním vstupu si pak vzala slovo Kamila Macurová, která nejprve připomněla,

že jde už o 16. ročník výtvarné soutěže a zdůraznila, jak těžké je vybrat mezi tolika výtvarnými díly ta nejlepší. „O vítězi fotografické soutěže rozhodli svými lajkami hlasující na facebooku. Ovšem vybrat vítěze výtvarné soutěže, to je úkol pro odborníky,“ řekla. Poděkovala učitelkám výtvarného oboru Základní umělecké školy, konkrétně Ivě Svobodové, Lence Grygové a Janě Krhánkové za pomoc s hodnocením a přišlo na řadu vyhlášení vítězů a předávání cen. Jména vítězů a fotky z vernisáže najdete na: <https://bit.ly/3Y-X3Zzq>. Vítězné práce si můžete prohlédnout na straně 7. Na straně 5 pak najdete rozhovor s jednou z našich hodnotitelek.

Ještě bychom rádi poděkovali všem, kdo se soutěže účastnili, našim hodnotitelkám, skvělým výše uvedeným hudebníkům, Tereze Slovákové z MKZ Jeseník, Vývařovně AVE za skvělé koláčky a Marii Dobošové a Václavovi Tschulikovi za věnované ceny pro vítěze soutěže. Budeme se těšit zase příští rok.

Co nás čeká v březnu...

- **Oslava žen** a především jejich svátku v různých podobách v našich domovech
- **Duchovní setkání** pro zaměstnance Charity Jeseník s Otcem děkanem v Jeseníku
- **Příprava na jaro** a s tím spojené úpravy nejen na zahradách našich domovů
- **Domácí hospicová péče** – téma přednášky sester Domácí zdravotní péče
- **Divadlo a poezie** a jejich mezinárodní den v Domově pokojného stáří sv. Hedviky

Čtěte dál...

- **Trojí valentýnská oslava** (str. 2)
- **Každoroční oslava žen** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Díla výtvarné soutěže** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Trojí valentýnská oslava

Hned tři naše služby oslavily v únoru Den sv. Valentýna. Každá trošku jinak a taky v jinou dobu: někde byla o dárcích, někde o jídle, jinde zase o společnosti a slave-ní. Ovšem připomenutí potřeby lásky a jejího dávání byla všude stejná.

Denní stacionář Šimon oslavil sv. Valentýna s týdenním předstihem. Pekli valentýnské koláče, jejichž recept nebude chybět v připravovaném kalendáři na příští rok. Hned ráno Tomáš zadělal těsto a vyzkoušel si, že to není nic snadného bez pomoci robota. Po vykynutí těsta se pustili s Kristinou do samotné přípravy koláčů. A protože to měly být valentýnské koláče, dostaly tvar srdce.

Vůně pečených koláčů se linula stacionářem a pochutnali si na nich všichni uživatelé, kteří ten den ve stacionáři byli.

S přípravami na Den sv. Valentýna začali v Domově pokojného stáří sv. Hedviky také s předstihem. Klientky, které navštěvují aktivizační dílnu, se rozhodly vyrobit pro ty, co už to sami nezvládnou, malou drobnost pro radost. „Šikmo střížená a kostrbatá, stár-

noucí rukou upravována, přesto s láskou k bližnímu tvořená valentýnská srdce dnes rozdáváme od uživatelů k uživatelům,“ napsala k poslaným fotkám, které si můžete prohlédnout ve fotogalerii na webu Charity Jeseník, koordinátorka individuálního plánování, Vladislava Koisová. Že dárky udělaly radost, není pochyb.

Poslední připomenutí sv. Valentýna se odehrálo v Domově pokojného stáří sv. Františka. Po roční pauze uspořádali opět Valentýnský ples, který byl příležitostí se slavnostně obléci a užít si dobrého jídla, hudby i tance. Ples zahájil pan vedoucí valčíkem s jednou z pečovatelek a navnadil všechny přítomné se taky zatočit v kole. A to i ty, kteří mají jinak problém s chůzí.

Společenská místnost byla tradičně krásně vyzdobená a na stolech byly samé dobroty – jednohubky a cukroví pomáhali připravovat klienti už dopoledne, jedna z pečovatelek napekla výborné muffiny a rodina jedné z klientek dokonce přivezla ovocný dort. Kromě tance se také zpívalo, proběhla malá hudební soutěž v poznávání úryvků ze známých pohádek a filmů (všechny s tematikou lásky a zamilovanosti) a na závěr nechyběla ani malá módní přehlídka.

„Věřím, že všichni se moc dobře bavili a páteční odpoledne si společně užili,“ říká Jana Nepožítková, koordinátorka péče. „Moc děkuji zaměstnancům ve službě i mimo ni za nápad, přípravu a pomoc při této akci.“

Masopustní veselí se vydařilo

Připomenout si tradice a zároveň pobavit své klienty se rozhodly pracovnice Charitního domu sv. Anežky. Masopustní veselice plná zpěvu, tance a jídla vše splnila.

Období masopustu je především o dobrém jídle, veselí, zpěvu a tanci. A tohle všechno dopřály svým klientům pracovnice Charitního domu sv. Anežky ve středu 15. února při masopustní veselici. Nachystaly bohaté občerstvení, kde nechyběly jitrnice, z kterých byli klienti nadšení, nebo koblihy či koláč, který si klienti sami upekli a dali si ho s kávou nebo čajem. Zpívaly se lido-

vé písničky i písničky z českých pohádek, pracovnice pobavily svými maskami a tancem. Jedna z klientek si vyzkoušela různé druhy hudebních nástrojů a bylo vidět, že jí hudba dělá šťastnou. „Snažily jsme se klienty především rozveselit,“ napsala k celé akci koordinátorka péče, paní Věra Kroutilová. „Rozveselit jídlem, hudbou, tancem a zpěvem... A to se nám povedlo.“

Kalendárium

- **14. března 2019** proběhla po několikaleté pauze v Denním stacionáři Šimon canisterapie. Stacionář navštívila paní Martínková s třemi fenkami a každý z uživatelů si psí návštěvu užil podle svého.
- **V roce 2021** si v Domově pokojného stáří sv. Hedviky vyrobili klienti květináče z betonu a sádry. Ty pak osázeli a rozkvetlé květináče zdobily chodby a společné prostory domova.

Stalo se ...

Dobré jídlo v hlavní roli

Tučný čtvrtek si připomněli hned na dvou našich domovech. V Domově pokojného stáří sv. Františka rozdával koblihy medvěd, tedy jedna z masek tradičního masopustního průvodu v Bílé Vodě. To v Domově pokojného stáří sv. Hedviky si klienti napekli dobroty sami – slané i sladké, které doplnila sklenka vína. A protože venku bylo krásně, není divu, že se všichni dali do zpěvu.

Každoroční oslava žen

Připomenutí Mezinárodního dne žen proběhne na všech našich domovech. Každá oslava ale bude mít jiný průběh. Někde vsadí na to, co se jim osvědčilo, někde tuto oslavu trochu zpestří. A někde ožíví den dětí se svými dárečky nebo vystoupením.

Mezinárodní den žen je připomínán jako den mezinárodní solidarity žen za rovnoprávnost, spravedlnost, mír a rozvoj. Vznikl jako připomínka stávkové newyorských švadlen v roce 1908, které požadovaly zlepšení životních podmínek a volební právo pro ženy. My máme možná ještě v paměti tradiční karafiáty, recitace a závodní večírky, kde ovšem ženy až tak hlavní

roli nehrály. Po revoluci tento zpolitizovaný svátek upadl, aby se v současnosti zase připomněl v trochu jiné podobě a oslavil ženu jako ženu.

A právě užít si být ženou, trochu hýčkanou a zkrášlovanou, chtějí také letos svým klientkám dopřát v Domově pokojného stáří sv. Františka. Tato tradice začala už při pobytu ve Vlčicích a natolik se osvědčila, že

ji rozhodně nechtějí měnit. Dopoledne je pozvaná kosmetička Veronika Danilková, která klientkám dopřeje masáž obličeje. Další pozvanou je Petra Tomášková, která bude masírovat ruce i nohy. Vše bude probíhat v jednom z pokojů, který se na chvíli promění v malou relaxační místnost se svíčkami, aromalampou a relaxační hudbou. A dojde určitě také na líčení a slavnostní oblečení, protože na odpoledne je připraven další program. Nejprve přijdou se svými dárečky děti ze Základní školy v Javorníku a pak už si budou moci klientky i klienti dát něco dobrého a poslechnout si nebo si i zazpívat společně s panem Radkem Švábkem.

Hudba jako dárek bude také v Domově pokojného stáří sv. Hedviky. Tam napsali do Českého rozhlasu a poprosili o zahrání písničky pro jejich klientky. Po obědě budou poslouchat, jestli jim tu jejich zahrají. A taky je čeká návštěva dětí, které jim přijdou zazpívat a zarecitovat. Samozřejmě nebude chybět společné posezení a také kytička. Tu dostanou všechny ženy na domov – klientky i zaměstnankyně.

Kytička jako dárek nebude chybět ani v Domově pokojného stáří sv. Františka a také v Charitním domě sv. Anežky. Tam možná budou předávat ženám kytku klienti, mají tam muže po delší době. Chystají také společné posezení, ale nově si chtějí den zpestřit také různými aktivitami.

Téma: domácí hospicová péče

Sestřičky Domácí zdravotní péče připravily na letošní rok hned dvě přednášky o domácí hospicové péči. Rády by veřejnosti představily tým, který tuto službu poskytuje, a také sdělily důležité informace ohledně péče o umírajícího v domácím prostředí.

Pokud by vás zajímalo, kdo stojí za poskytováním domácí hospicové péče na Jesenicku, přijďte ve čtvrtek 16. března v 17 hodin na přednášku Domácí zdravotní péče. Bude se konat v Hudebním sále Centra společných aktivit – budova, kde sídlí také Knihovna Vincence Priessnitz. Naše zdravotní sestřičky vám přiblíží

podmínky poskytování domácí hospicové péče, dozvíte se také něco o pomůckách, které ulehčí péči v domácím prostředí, ale také třeba o tom, na co je nárok od zdravotní pojišťovny. Pokud by vám tento termín nevyhovoval, nebo jste z Javornicka a okolí, nezoufejte, přednáška proběhne v listopadu také přímo v Javorníku.

Foto: tuitisepke 02 z P. Rabay

Stane se ...

Co nového na severu?

Denní stacionář Šimon pokračuje i v březnu v poznávání světa v rámci projektu „Světlem smyslem“. Únor byl věnován Americe, kdy v rámci prezentace představila Florida paní vedoucí, Marta Nosková. O západním pobřeží Kanady pak přišel popovídat pan František Wrožyna. V březnu je pak čekají severní státy, o Norsku a Dánsku jim přijde povyprávět pan Miroslav Jireš.

Duchovní občerstvení

Po roční pauze pořádá Charita Jeseník pro své zaměstnance duchovní setkání, které proběhne v úterý 7. března na faře v Jeseníku. Duchovním zamyšlením bude přítomné provázet Otec děkan Stanislav Kotlář, který zvolil stále velmi aktuální téma: „Odpuštění – cesta k uzdravení našich srdcí“. Tradičním zakončením setkání bude také mše svatá.

DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

NA JESENICKU

foto Pixabay

- představení týmu zdravotních sester Domácí zdravotní péče poskytující domácí hospicovou péči – co umí, jaké má možnosti
- pomůcky k ulehčení péče a půjčovna kompenzačních pomůcek
- na co je nárok od zdravotní pojišťovny při umírání v domácím prostředí

čtvrtek 16. března od 17 hodin

Hudební sál Centra společných aktivit

Knihovna Vincence Priessnitze Jeseník

„Ať jim to přináší radost,“ přeje účastníkům výtvarné soutěže Iva Svobodová

Tříkrálová výtvarná soutěž je za námi a jak už jsme psali na úvodní straně, s hodnocením děl nám pomáhají učitelky výtvarného oboru Základní umělecké školy Jeseník. Je to vždy velmi zajímavé pozorovat, jaká díla je osloví, jak se kolikrát pozastaví nad některými propracovanými detaily a jak pokaždé říkají, že by nejraději ocenily všechny. Jednou z hodnotitelek je také Iva Svobodová, které jsme se zptali, čeho si při hodnocení všimají a co na dílech oceňují, jestli poznají začínající výtvarný talent, ale také na její tvorbu a úspěchy žáků výtvarného oboru.

Jak dlouho učíte výtvarný obor na Základní umělecké škole Jeseník? Bylo to hned po škole?

Učit jsem začala hned po škole, ale na Základní umělecké škole v Praze. V Praze jsem dopoledne malovala v keramické dílně Maříž a odpoledne učila. Pak jsme se přesunuli s mužem do Jeseníku, takže jsem pokračovala na soukromé Základní umělecké škole Jeseník a Základní umělecké škole Javorník souběžně s dalším studiem na Fakultě výtvarného umění figurální sochařství v Brně. Pak jsem měla mateřskou pauzu a na Základní umělecké škole Jeseník jsem dvanáctým rokem.

Věděla jste, že tohle budete dělat od malička, nebo jste chtěla být něčím jiným?

Odmalička jsem chtěla být malíčkou. Ale chvíli i letuškou.

Jste v komisi, která hodnotí tříkrálovou výtvarnou soutěž. Jak dlouho už vlastně?

Je to už několikrát rok, ale jak dlouho si opravdu nepamatuji. Jestli je to deset let nebo trochu méně.

Určitě by všechny zajímalo, čeho si všimáte při hodnocení, co oceňujete a kde naopak díla ztrácí na bodech?

Procházíme obrázky a dáváme si bokem ty, které jsou něčím jiné. Které trochu vyčnívají. Kde autor zvládl formát a jeho technika je něčím výjimečná. Také to, jestli obrázek nese nějaké poselství. Jestli o něčem vypráví.

Na bodech ztrácí kolekce, kde učitel dá dětem jasný muštr a všechny obrázky jsou vlastně stejné. Kde učitel nenechá místo pro osobitý projev a pro fantazii. Děti by od učitele měly dostat impuls, téma, zároveň se dozvědět o nějaké technice. Dostat nějaké mantinely, ale ne striktní, aby tam ještě bylo místo pro experiment. Tím je učíme tvořivě myslet.

Za tu dobu vnímala jste, že by se tam objevil nějaký talent?

Talentů je spousta. Některé jsou skryté a stačilo by je jen trochu podpořit.

Poznáte třeba už podle výtvarného projevu, že tohle nakreslilo dítě, které navštěvuje Základní uměleckou školu?

Z prací se pozná hodně vedení učitele. Jestli má učitel výtvarné citění. A jak moc učitel zasahuje do prací. Děti ze Základní umělecké školy bývají v projevu odvážnější.

Vy sama – účastnila jste se někdy nějaké soutěže?

Sochařské soutěže s portrétem Otty Wichterleho, a vlastně můj návrh na Slovanský pramen uspěl mezi několika dalšími autory.

A určitě posíláte díla dětí z vaší třídy do soutěží. Máte třeba nějaké krásné umístění?

Posíláme do soutěží celostátních i mezinárodních. Ocenění máme za ty roky spousta. V tom našem oboru to úplně nejde hodnotit na místa. Jsou to třeba pásma, kdy více autorů dostane ocenění a vystavuje. Toto není jak ve sportu, že ten doběhl první nebo druhý. Dětem říkám, že u nás to není jak v matematice. Není jeden správný výsledek. Každé řešení má několik dalších možností.

Co byste popřála dětem, co se účastní naší tříkrálové soutěže?

Ať je kreslení a malování baví a přináší jim radost.

Váš výtvarný obor bude mít v březnu výstavu, na co se můžeme těšit?

V březnu to bude výstava našich nejmladších žáků. To jsou děti kolem pěti až osmi let. Výstava se jmenuje O barvách a bude ve výstavní síni v divadle.

Pak budou následovat další výstavy v květnu. To budou zase naopak ti nejstarší žáci, absolventi v galerii ve Vodní tvrzi. A pak tradičně výstava celého výtvarného oboru na Iposu.

Jakou výtvarnou techniku máte nejraději a pracujete teď na něčem?

V poslední době dělám spíš sochy. Nemám teď nic rozpracovaného, ale mám chuť zas něco namalovat.

Co dělá výtvarnice ve volném čase kromě tvoření?

Vaří. (smích)

Děkuji za rozhovor a přeji hodně tvořivých dětí.

Iva Svobodová Pretschová – medailon

Narodila se v Jeseníku, kde nyní žije, pracuje a tvoří. Studovala na Střední škole uměleckých řemesel v Brně, výtvarnou výchovu pro Základní umělecké školy na Pedagogické fakultě v Olomouci a také na Fakultě výtvarného umění v ateliéru figurálního sochařství Michala Gabriela. Nyní učí na jesenícké Základní umělecké škole výtvarný obor.

Vytvořila z bronzu plastiky pro jesenícké lázeňské prameny – Iva pro Mecklenburský pramen, amforu pro Annin pramen, ruce pro Slovanský pramen, tvář pro Sořin a Iva pro Wesselényiho pramen v Jeseníku. Ilustrovala několik knih. Věnuje se keramice, občas maluje.

„Ve chvíli kdy jsem nevěděla co malovat, mi sochařství otevřelo další možnosti. Mým oblíbeným materiálem je hlína. Je to materiál, do kterého se mi lehce otiskávají myšlenky. Projde-li hlína ohněm je z ní keramika, další možnost je převést její pomíjivost do trvalejších materiálů jako je sklo, bronz, beton...“

ROK 2023 S CHARITOU JESENÍK

Koledujeme pro Šimona

Tradiční Tříkrálová sbírka proběhla od 1. do 15. ledna 2023. Výtěžek sbírky bude využit na dofinancování výstavby nové budovy Denního stacionáře Šimon. Děkujeme za vaše otevřená srdce.

Vystavujeme povedená díla

Vernisáž děl 16. ročníku tříkrálové výtvarné a fotografické soutěže proběhla v pondělí 13. února 2023 v Divadle Petra Bezruče v Jeseníku. Samotnou výstavu mohli návštěvníci zhlédnout do konce února.

Přednášíme o Domácí hospicové péči

O poskytování Domácí hospicové péče vám povypráví naše zdravotní sestry. 16. března od 17 hodin v Hudebním sále Centra společných aktivit (Knihovna V. Priessnitze Jeseník). V listopadu pak v Javorníku.

Oslavujeme 10 let Charitního domu sv. Anežky

Malá oslava krásného výročí této služby a především přednáška o péči o lidi s demencí – 20. dubna 2023 ve Vidnavě. Další přednáška pak bude 5. září 2023 v Javorníku.

Podporujeme setkávání

Už 4. setkání klientů Charitní pečovatelské služby plánují pracovnice v květnu. Vždyť už se klienti ptali, kdy bude zase nějaké příště.

Hrajeme kuželky

Domov pokojného stáří sv. Hedviky uspořádá v červnu svůj tradiční Kuželkový turnaj, na který pozve zástupce z okolních domovů. Kdo si letos odveze zlatou kuželku?

Koncert pro stacionář

Benefiční koncert pro Denní stacionář Šimon uspořádají podporovatelé této služby a proběhne v Kapli ve čtvrtek 8. června 2023. Přijďte podpořit dobrou věc a ještě si odnést malý kulturní zážitek.

Putujeme do Jeseníku

6. Charitní pouť proběhne v září a tentokrát v Jeseníku. Těšíme se na setkání s vámi!

Otvíráme se veřejnosti

Domov pokojného stáří sv. Františka oslaví v říjnu svátek svého patrona a zve vás na Den otevřených dveří. Pokud bude počasí přát, bude to spojeno s malou zahradní slavností.

Přestřiháváme pásku

V prosinci slavnostně přestřihneme pásku nové budovy Denního stacionáře Šimon a na toto slavnostní otevření vás srdečně zveme! Vždyť i vy jste se zasloužili, že nová budova stojí.

I. kategorie – do 7 let

1. místo: Alena Minářová

2. místo: Kristián Hradecký

3. místo: Eliška Kováčová

Čestné uznání: Josefina Novotná, Michal Štěrba

II. kategorie – od 8 do 12 let

1. místo: Klára Kuběnková

2. místo: Damian Surovík

3. místo: Veronika Charvátová

Duchovní zamyšlení

Proměna společnosti – evangelizace v dnešním světě

V naší společnosti i v církvi se dnes hodně mluví o krizi. Dozvídáme se, že máme krizi povolání, krizi rodin, krizi manželství, krizi vůdcovství, krizi rozděleného národa.

Víme, že evangelizovat znamená doslova „hlásat radostnou zvěst“. Musí přijít nová evangelizace. Je třeba nabízet Ježíše Krista nově. Měli bychom vytvářet prostor pro ty, kdo chtějí poznat Ježíše jako živého Pána, vzbudit hlad po NĚm, a tak je získávat za učedníky. Pán nás pověřil, abychom hlásali tuto radostnou zvěst nejen vlašným nebo odpadlým katolíkům či křesťanům, ale všem, kdo Jeho církev neznají. Jsme povoláni jít na všechny okraje společnosti k chudým i bohatým, ke zraněným i k těm, kdo se ukrývají v uzavřených komunitách.

Na prvním místě při hlásání radostné zvěsti je svědectví života. Svědectví života musí předcházet, zároveň ale musí vést k hlásání slova života. Bez skutků nebude dnešní postmoderní společnost našim slovům věřit, beze slov nebude našim skutkům rozumět. Když byli křesťané na počátku svých dějin dotazováni, co je ono nové, co přináší, zda je to nové náboženství nebo nová filozofie, odpovídali: „Je to cesta, cesta následování toho, který řekl: „Já jsem cesta, pravda a život.““ Církev je společenství poutníků, kteří jsou na společné cestě. Synodalita – společná cesta, znamená stálou otevřenost vůči Božimu Duchu, skrze něhož v církvi žije a působí vzkříšený Kristus. Církev má být podle papeže Františka polní nemocnicí. Polní nemocnice musí mít zázemí církve, která je schopná nabídnout kompetentní diagnózu (čtení znamení času), prevenci (posílit systém imunity proti infekčním ideologiím jako je populismus, nacionalismus a fundamentalismus), terapii a dlouhodobou rekonvalescenci (včetně procesu smíření a hojení ran po dobách násilí a nespravedlností).

Nová evangelizace a synodální proměna církve i světa je proces, v němž se musíme učit uctívat Boha nově a hlouběji – v Duchu a v Pravdě. Prosme Nebeského otce, aby nám otevřel uši, oči a ústa, abychom se mohli stát hlasem bezhlasých a advokáty chudých.

Josef Liberda
trvalý jáhen

Poděkování

Přináší pokaždé radost

Zaměstnanci Domova pokojného stáří sv. Františka by touto cestou rádi poděkovali paní učitelce Dagmar Petřekové a dětem z pěveckého kroužku Sluníčko při Základní škole Javorník za jejich krásná vystoupení. Dělalí radost nejen klientům, ale i zaměstnancům. A pokud děti písničky doprovází pohybem, rozhýbou kolikrát i některé klienty. O to více nás těší zájem o pravidelné návštěvy, které jsou pro klienty domova milým zpestřením dne.

Krátce

Připravujeme se na jaro

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky se už připravují na jaro. Vyčistily se truhlíky od zimní výzdoby, dala se čistá hlína a vysela se první semínka. Všichni už se těší na jarní sluníčko, rozkvetlé záhonky a zahradu.

Informujeme

Změny nejen v týmu

Charitní pečovatelská služba má od února posílený tým o jednu pečovatelku na celý úvazek. Díky tomu mohla také rozšířit čas pro poskytování své služby. Nově tedy mohou klienti přes týden využívat službu také v podvečerních hodinách, a to až do 18 hodin. O víkendech je služba poskytována po domluvě, kdy jsou zabezpečeny pouze nutné úkony jako pomoc při hygieně, pomoc s přípravou a podáním jídla a pití, případně donáška oběda.

Hledáme

Zdravotní sestru do týmu

Kolektiv sester Domácí zdravotní péče hledá novou kolegyni s řidičským oprávněním a chutí samostatně pracovat v domácím prostředí klienta.

Pokud máte středoškolské, vyšší odborné nebo vysokoškolské vzdělání – odbornou způsobilost k výkonu všeobecné sestry dle zákona č. 96/2004 Sb., jste komunikativní, samostatná, odpovědná, máte praxi u lůžka a zkušenost nebo alespoň představu o práci v terénu, pak neváhejte kontaktovat vedoucí služby, paní Radku Trunečkovou na tel.: 731 729 436 nebo mailem: radka.trunekova@jesenik.charita.cz.

Vaší náplní práce bude ošetrovatelská péče a přesné plnění ordinace lékaře, vedení předepsané ošetrovatelské dokumentace klientů a komunikace s lékaři.

Nabízíme práci na celý úvazek, zázemí stabilní organizace, hrazené profesní vzdělávání, odborný růst a zaměstnanecké výhody (příspěvek na obědy, 5 týdnů dovolené apod.).

Neváhejte a přidejte se do týmu našich skvělých zdravotních sester v terénu!

Krátce

Poslouží ještě jinde...

Vývařovna AVE dostala v únoru nové auto na převoz stravy do Javorníku. Starý Renault Kangoo, který byl zakoupen v roce 2009 z výtěžku Tříkrálové sbírky, pak věnovali Domácí zdravotní péči. Vedoucí Vývařovny, paní Ivana Střížová, nám k tomu napsala: „Tak jsme se rozloučili s našim starěčkem, kterého jsme využívali od roku 2009. Měli jsme ho rádi, ale občas a čím dál častěji začal zlobit. Najezdil hodně kilometrů bez nehod. No občas nějaký ten škrábanec byl, ale byl spolehlivý a vždy dorazil kam měl. Snad děvčatům z Domácí zdravotní péče ještě poslouží v krizových situacích.“

